

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920200519
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5920200519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: C. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov, matky: C. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, právne zastúpená: Mgr. Iveta Žerebáková, advokátka so sídlom O., A. J. XX a otca: I. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX, právne zastúpený: JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom K. T., S. D. XXXX/XX, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/15/2020-299 zo dňa 01. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. a V. m e n í tak, že :

Súd mení rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/51/2017-303 zo dňa 28.02.2018 tak, že otec maloletej je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom 24.03.2020.

Zameškané výživné od 24.03.2020 do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie vo výške 247,74 eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 15,- eur spolu s bežným výživným, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku. Neuhradením čo i len jednej splátky, je splatný celý dlh.

V prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil výrok Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/51/2017-303 zo dňa 28.02.2018, a to v časti vyživovacej povinnosti tak, že otec maloletej je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc od 01.04.2020. Zameškané výživné od 01.04.2020 do vyhlásenia rozsudku vo výške 240,- eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 8,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Návrh otca na zníženie výživného zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

O výživnom pre maloletú C. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/51/2017-303 zo dňa 28.02.2018. Maloletá dcéra C. Y. bola zverená do výchovy matke. Výživné bolo súdom určené vo výške 90,- eur. V čase vydania uvedeného rozsudku príjem otca bol 348,81 eur v čistom, bol jediným spoločníkom firmy JUHRIN s.r.o. s mesačným obratom od 0-10.000,- eur. Matka bola v tom čase zamestnaná na OR PZ Liptovský Mikuláš s príjmom 711,30 eur mesačne v čistom. Otec v súčasnosti previedol obchodný podiel vo firme JUHRIN s.r.o. za 1.000,- eur, je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie s príjmom od 14.9.2020 dávky v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu čo je 16,954 eur (pri 30 dňoch 508,71 eur). Naďalej býva v spoločnej domácnosti so svojim otcom v rodinnom dome v J., ktorého je polovičným spoluvlastníkom a je vlastníkom viacerých nehnuteľností, ktoré nadobudol jednak dedením a jednak kúpou od roku 2017. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Matka maloletej je na rodičovskej dovolenke s príjmom 370,- eur mesačne s dieťaťom, ktoré sa jej narodilo so vzťahom s terajším druhom. Poberá tiež rodinné prídavky na 2 deti. Je výlučnou vlastníčkou rodinného domu s pozemkom, v ktorom v súčasnosti aj s druhom žije.

Od posledného určenia výživného pre maloleté dieťa uplynula doba vyše dvoch rokov, pričom v čase posledného rozhodovania navštevovala materskú škôlku a v súčasnosti je žiačkou 2. ročníka základnej školy. Porovnaním skutočností zistených pri poslednom rozhodovaní o výživnom mal preukázanú zmenu pomerov jednak na strane maloletého dieťaťa, ale aj na strane jej rodičov. U otca maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov oproti stavu pri predchádzajúcom rozhodnutí, keď je nezamestnaný, poberá dávky v nezamestnanosti 16,954 eur na deň. Naďalej však žije v rodičovskom dome s otcom, kde deklaroval výdavky cca 555,- eur bez výživného. Jeho zdravotný stav sa od posledného rozhodovania nezlepšil. Rovnako sa zmenili pomery na strane maloletej C., keď naposledy bolo o výživnom rozhodované v roku 2018, kedy mala 5 rokov a dnes má 7 rokov a navštevuje základnú školu. Jej výdavky vzrástli čo do nákladov na uspokojenie základných potrieb (ošatenie, strava, obutie), školských potrieb, ale aj náklady na športové a kultúrne vyžitie a záujmy. Jej základné potreby - škola, ošatenie, zdravotná starostlivosť, predstavujú podľa matky cca 195,95 eur mesačne a ďalej sú to náklady spojené s bývaním a stravovaním. Je teda potrebné, aby sa na týchto nákladoch podieľal aj otec dieťaťa. Rovnako na strane matky došlo k zmene pomerov, nakoľko v súčasnej dobe poberá rodičovský príspevok vo výške 370,- eur a pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť. Opierajúc sa o skutočnosti zistené na strane maloletého dieťaťa a vyhodnotiac vykonané dokazovanie vo všetkých jeho vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že v možnostiach a schopnostiach otca maloletej je platenie výživného v stanovenej výške, a to aj napriek skutočnosti, že v čase prebiehajúceho konania sa zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie a previedol obchodný podiel v svojej firme. Konštatuje, že súčasná situácia otca nedáva obraz o jeho skutočných príjmoch, nakoľko jeho výdavky predstavujú podľa jeho tvrdenia mesačne aj s výživným 645,- eur, pokiaľ bol zamestnaný vo fi. JUHRIN s.r.o. mal podľa potvrdenia mesačný príjem 340,- eur čo je však v rozpore jednak s jeho výdavkami a jednak so stanovením výšky denného vymeriavacieho základu. Okrem toho je potrebné prihliadnuť aj na povinnosť úhrady nákladov na spoločnú domácnosť osoby, ktorá s ním v tejto domácnosti žije. Pri stanovení výživného však prihliadol aj na skutočnosť, že otec o maloletú prejavuje zvýšený záujem, tejto poskytuje plnenia aj nad rámec výživného a v neposlednom rade prihliadol aj na náklady, ktoré otec vynakladá v súvislosti s úpravou stretávania sa s maloletou, keďže sa s dieťaťom stretáva v párne soboty a nedele v mesiaci a musí absolvovať cestu 16 krát, čo je cca 752 km. Je však tiež potrebné uviesť, že otec objektívne nepreukázal žiadne obmedzenia vo vzťahu k uplatneniu sa na trhu práce, a teda je na ňom aby aktívne hľadal zamestnanie, ktoré mu umožní zabezpečiť potreby maloletého dieťaťa. V kontexte uvedeného potom aj návrh otca na zníženie výživného zamietol. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol, nakoľko nedošlo k takej zmene pomerov na strane dieťaťa, ktorá by odôvodňovala až takú vysokú sumu výživného. Matka do výživného zahrnula aj náklady na hypotekárny úver, elektrickú energiu, internet, údržbu domácnosti, stravu, naftu, hygienické potreby v celkovej sume 918,40 eur. Matka žije v spoločnej domácnosti s druhom, ktorý je rovnako povinný sa podieľať na nákladoch na domácnosť a na nákladoch na zabezpečenie potrieb maloletého syna pochádzajúceho z tohto vzťahu. Z tohto dôvodu nepovažoval potom za hospodárne vykonávať dokazovanie výsluchom druhu matky detí, nakoľko na jeho povinnosť podieľať sa na nákladoch na domácnosť prihliadol. Zameškané výživné povolil otcovi splácať po 8,- eur mesačne, spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Pokiaľ otec vo svojich vyjadreniach požadoval maloletú do jeho starostlivosti, o tomto nerozhodoval, nakoľko otec nepodal kvalifikovaný návrh na zmenu osobnej starostlivosti a vzhľadom na súčasné odmietavé stanovisko maloletého dieťaťa prezentované prostredníctvom kolízneho opatrovníka, súd nevzhliadol dôvod na začatie konania bez návrhu. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku I., II., IV. a V. podal odvolanie otec. Namietal, že závery súdu prvej inštancie sú v príkrom rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ale aj s elementárnou logikou a predpismi, ktoré upravujú postupy a pravidlá pre určovanie výšky vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Napriek kvalifikovanému návrhu otca na zmenu doterajšej úpravy styku rodičov s maloletou, odmietol sa touto otázkou zaoberať, pričom na pojednávaní dňa 01.12.2020 niekoľkokrát uviedol, že sa touto otázkou nebude zaoberať a že pokiaľ sa otec domáha zmeny osobnej starostlivosti a styku, má podať nový návrh. Takýto procesný postup je v rozpore s čl. 4 a čl. 8 CMP. Aktuálna potreba upraviť styk bola zrejmá a potrebná aj s prihliadnutím na opakované vyjadrenia matky, ktorá uviedla, že styk otca s maloletou umožní iba v prípade, ak to bude uvedené „na papieri“ ergo, ak tak rozhodne súd. Súd prvej inštancie sa však uvedenou otázkou odmietol zaoberať bez toho, aby na to existoval zákonný dôvod, čím zaťažil konanie vadou podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a § 62 ods. 1 CMP. Skutočnosť, že rodičia nespolupracujú, nezbavuje vnútroštátne orgány povinnosti prijať všetky nevyhnutné a vhodné opatrenia (stretnutia u psychológa, asistovaný styk v špecializovanom zariadení a pod.) na to, aby boli udržané rodinné putá (napr. Reslová proti Českej republike, rozsudok z 18. júla 2006, ods. 56). Bolo zrejmé, že matka aktívne bráni styku otca s maloletou a pri súčasnej úprave stretávania je nerealizovateľný akýkoľvek dlhodobější výlet s maloletou, akákoľvek návšteva kultúrnych pamiatok mimo žilinský kraj. Rovnako je nerealizovaný už len tak základný prvok stretávania a výchovy ako je napr. večerné uspávanie, či čítanie rozprávok. Pokiaľ súd poukázal na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok z miestneho šetrenia, nie je možné vzhľadom na vek dcéry, aby ako ťažiskové východisko súd bral do úvahy vyjadrenie maloletej, ktoré predniesla za stálej prítomnosti matky, ktorej sedela na kolenách. Vyjadrenia kolízneho opatrovníka sú v tomto smere protichodné, keď na pojednávaní 01.12.2020 na jednej strane uznal, že na strane otca došlo k negatívnej zmene pomerov, čo do príjmov, potvrdil, že matka nie je prístupná žiadnej dohode o úprave práv a povinností k maloletej a na strane druhej sa ale priklonil k návrhu matky na zvýšenie výživného. Už dlhodobo poukazuje na neobjektívnosť vyjadrení a správ kolízneho opatrovníka. Súd prvej inštancie absolútne ignoroval základné fakty a síce, že v konaní o určení výživného súd vždy musí zohľadniť príjmy oboch rodičov, ale aj vlastnú životnú úroveň rodičov. Vzhľadom na jeho príjmy, ktoré dosahuje, nie je schopný platiť súdom určené výživné. Náklady na vlastné bývanie preukázal ako minimálne a tak isto náklady na vlastné živobytie nezodpovedajú ani základnému životnému štandardu. Pokiaľ ide o ďalšieho člena, s ktorým býva, ide o 83 ročného otca, ktorý poberá minimálny dôchodok a z toho titulu nie je schopný podieľať sa na nákladoch súvisiacich s chodom domácnosti, keď jeho dôchodok nekryje v celej časti ani náklady na lieky. Naproti tomu matka maloletej býva v spoločnej domácnosti so svojim druhom, ktorý je zamestnaný ako príslušník Policajného zboru a dosahuje príjem minimálne 1.000,- eur. Teda z dosahovaného príjmu nie je možné, aby platil výživné vo výške 120,- eur mesačne a potreby pri zohľadnení aj príjmu matky maloletej ako aj tej skutočnosti, že otec i v čase styku s dieťaťom potrebuje aj ďalšie finančné prostriedky, aby v čase, keď sa bude nachádzať u neho, mohol jej zabezpečiť nielen základnú výživu, ale aj plniť jej potreby v športe, či pri ďalších záľubách. Boli preukázané jeho zdravotné problémy, kedy mu bola schválená ústavná kúpeľná liečba v dĺžke 28 dní, na ktorú je povinný nastúpiť najneskôr do 13.08.2021 a počas tejto kúpeľnej liečby nebude schopný vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť. Rovnako avizoval podstúpenie plánovanej operácie v roku 2021. Preto neobstojí tvrdenie o tom, že na strane otca nedošlo k zmene pomerov, čo sa týka zdravotného stavu. Nebolo zohľadnené, že svoju vyživovaciu povinnosť plní aj v naturálnej forme, keď maloletej kupuje oblečenie, obuv, zimné, letné veci, športové potreby, pretože matka mu dieťa odovzdáva v roztrhaných starých šatách. Preto je nútený, ak ide s dieťaťom na bicykel alebo inú športovú aktivitu, kúpiť bicykel, plavky alebo iné športové potreby. Súd prvej inštancie sa nezaoberal pomermi partnera matky a s tým, že matka sa môže zamestnať, čo je zrejmé z toho, že keď mala maloletá C. 2 roky jej matka ju dala do škôlky a nastúpila do zamestnania. Poukazuje na nedodržiavanie rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 10CoP/51/2017 zo strany matky v minulosti, keď táto mala povinnosť na stretávanie maloletej priviesť otcovi, ale radšej otcovi preplácala cestovné vo výške 30,- eur. Skutočnosť, že maloletá nastúpila do základnej školy nepredstavuje tak závažnú zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného o 30,- eur mesačne. Táto skutočnosť už bola zohľadnená pri poslednom rozhodovaní o výživnom, keďže bolo vydané v čase bezprostredne pred nástupom maloletej do základnej školy. Jeho jediným príjmom je dávka v nezamestnanosti a z potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplýva, že táto mu bola priznaná vo výške 16,86 eur na deň, čo činí 254,30 eur mesačne. Od 14.09.2020 do 31.12.2020, t.j. za 3,5 mesiaca mu bola vyplatená v sume 661,20 eur. V predchádzajúcom období, ešte počas zamestnania, bol časť roka práceneschopný, kedy mu vznikol nárok na nemocenské dávky v sume 9,41 eur na deň a z tohto je zrejmé, že otec mal za celý rok 2020 vyššie výdavky ako príjmy. Právna zástupkyňa matky pri tvrdení o jeho príjme 340,- eur neprihliadala na

to, že tento príjem dosahoval v čase, keď bol práceschopný. Dávka v nezamestnanosti vo výške 406,90 eur predstavuje nárok za takmer 2 mesiace spolu a nie za 1 mesiac. Súd sa nedostatočne zaoberal cestovným a cestami, ktoré musí absolvovať ráno tam a späť, večer tam a späť v dĺžke takmer 800 km mesačne len aby sa vôbec mohol stretnúť s dcérou. Matke aktuálne nič nebráni spolupodieľať sa na cestách, aby si aspoň po maloleťu chodila do miesta bydliska otca. Nie je schopný platiť výživné z dávky cca 254,- eur v nezamestnanosti a aj vzhľadom na vzdialenosť medzi jeho bydliskom a bydliskom matky maloletej, kde maloletá býva. Preukázal, že na jeho strane došlo k podstatným zmenám, ktoré opodstatňovali otcom navrhovanú zmenu výroku rozsudku v časti určenia výšky výživného, ktorá zmena bola nielen závažného charakteru, ale majúca navyše charakter trvalosti. Strata jeho príjmu sa závažným spôsobom prejavila v jeho pomeroch v porovnaní s jeho pomermi v čase vyhlásenia ostatného rozsudku. Zvýšené výživné je neprimerané a príjmu zo strany spoločnosti JUHRIN s.r.o. sa nevzdal bez dôležitého dôvodu. Vzhľadom na dlhodobú nepriaznivú situáciu a zdravotné problémy bol nútený zrušiť podnikanie, ktoré avizoval už dávnejšie a ukončiť ho nemohol z dôvodu trvajúcej daňovej kontroly, ktorá bola v spoločnosti vykonávaná na podnet matky maloletej. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, arbitrárny, zmätočný a nedostatočne odôvodnený. Svoj právny názor súd prijal na základe domnienok a dohadov, nie na základe skutočne preukázaných skutočností, bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaneho prípadu. Súd prvého stupňa v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, porušil zásadu rovnosti účastníkov konania. Poukázal na rôzne rozhodnutia Ústavného súdu SR ohľadne odôvodnenia a arbitrárnosti rozsudku. K zníženiu jeho príjmu bol súd prvej inštancie povinný prihliadať, nakoľko bolo skutočne preukázané, že k nemu došlo v dôsledku objektívnej a nezvratiteľnej okolnosti a nie zo špekulatívnych dôvodov na strane otca. Ani poukaz na to, že je vlastníkom nehnuteľností, nemôže obstať, pretože tieto nehnuteľnosti nie sú použiteľné na získanie iného zdroja príjmu, navyše otec ich získal od rodinných príslušníkov, z časti dedením a z časti kúpou za symbolickú cenu. Rovnaká úvaha súdu o tom, že je v aktívnom produktívnom veku, ktorý si musí nájsť adekvátne zamestnanie, aby i dokázal platiť výživné na jeho maloleté dieťa, je arbitrárny a nezodpovedá princípom spravodlivého súdneho konania. Otec nesprávnosť tohto záveru vidí v tom, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že takéto zamestnanie si snaží nájsť, avšak bezúspešne a zároveň bolo preukázané, že na seba neberie žiadne neprimerané riziká ani nerobí špekulatívne operácie vo vzťahu k zníženiu jeho príjmovej situácie. Uvedený záver súdu je podľa jeho názoru iba hodnotiacou úvahou, ktorá však nemá podklad vo vykonanom dokazovaní, čo spôsobuje arbitrárnosť napadnutého rozsudku ako celku a priložil potvrdenie spoločnosti Lyžiarske stredisko RACIBOR, s.r.o. zo dňa 07.12.2012 na žiadosť o prijatie do zamestnania. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaujal žiadne stanovisko, resp. nevychádzal zo zisteného skutkového stavu, ale z domnienok a dohadov, čo je v príkrom rozpore s § 220 ods. 2 CSP, ale aj s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva. Navrhuje rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne, zároveň zmeniť pôvodný rozsudok o výživnom tak, že otcovi zníži vyživovaciu povinnosť na sumu 50,- eur mesačne počnúc dňom od 01.04.2020 a upraví stretávanie otca s maloletou každý páry týždeň v čase od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloletú odovzdať v mieste bydliska otca v stanovený čas začiatku stretnutia a otec je povinný dieťa odovzdať v mieste jej bydliska v stanovený čas ukončenia stretnutia. Zároveň matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom pripraviť a žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rázne odmieta, že by bola príčinou, že maloleté dieťa nemá záujem u otca prespávať. Matka umožňuje styk maloletej dcéry s jej otcom v zmysle rozsudku. Nakoľko dieťa bolo priamo vypočuté na súde v predchádzajúcom súdnom konaní a v tomto konaní na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny kurátorkou, ako aj na psychologických sedeniach sa maloleté dieťa vyjadrilo, ako si predstavuje stretávanie s jej otcom, nemožno stavať do roviny, že matka bráni v stretávaní dieťaťa s otcom. Práve naopak, ak dieťa má pocit, že nemá záujem u otca prespávať, nakoľko sa tam necíti dobre, tieto skutočnosti si musí prehodnotiť samotný otec. Otcovi vyšla v ústrety, že mu preplácala benzín, cestovné náklady, teda otec dieťaťa uhradil výživné vo výške 90,- eur a matka vracala otcovi sumu 30,- eur na benzín 8 x 30,- spolu 240,- eur. Ani túto skutočnosť nezobral otec maloletého dieťaťa do úvahy, že matka nad rámec svojich rodičovských povinností umožnila, aby otec sa s dcérou mohol stretávať. Nebola povinná mu preplácať benzín, avšak stretávanie sa dieťaťa si otec podmienil preplácaním pohonných hmôt. Rázne odmieta námietku otca o neobjektívnosti prešetrenia pomerov úradom práce. Skutočnosť, že úrad práce podal stanovisko, že je v záujme maloletého dieťaťa zvýšiť výživné, nemôže otec vyvodzovať záver, že úrad práce podáva správy neobjektívne a najmä, že by mali byť porušené práva niektorého z rodičov. Nemožno súhlasiť so stanoviskom otca, že podieľať

sa na výžive starého otca maloletého dieťaťa sa má výhradne otec maloletého dieťaťa. Ak dôchodok starého otca nepostačuje na krytie jeho základných potrieb tak v zmysle Zákona o rodine nastupuje vyživovacia povinnosť všetkých detí k rodičovi. Má za to, že výživné ako požaduje otec na sumu 50,- eur nie je v záujme maloletého dieťaťa, a to vzhľadom ani na jeho vek, ani na jeho potreby. Od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa (je vekovo staršie, posledné rozhodnutie bolo v čase, keď malo necelé 4 roky, navštevovalo materskú školu, v súčasnej dobe má dieťa 7,5 roka a v čase rozhodovania navštevuje druhý ročník základnej školy). Zo štatistických údajov SR sú zrejmé, aké sú minimálne životné náklady na živobytie pre dospelú osobu ako aj maloleté dieťa a zo súdnej praxe je dostatočne zrejmé, že má 7,5 ročne dieťa výška výživného prezentovaná otcom vo výške 50,- eur nie je adekvátna. Dieťa sa potrebuje obliecť, vyžaduje a má nevyhnutné životné potreby pre svoj telesný a duševný rozvoj. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, kde je na rodičovskom príspevku a tým od matky nie je možné objektívne požadovať podľa prania otca maloletej dcéry, aby matka nosila maloletú dcéru do J. motorovým vozidlom. Matka nemá k dispozícii motorové vozidlo, keďže partner používa motorové vozidlo do práce a má nepravidelný pracovný čas. Práve otec maloletej dcéry nemá žiadny problém si dieťa vyzdvihnúť v mieste trvalého bydliska matky. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zmena stretávania sa s maloletým dieťaťom nie je nevyhnutná, nakoľko maloleté dieťa prezentovalo pred kuratelou svoj postoj k stretávaniu. Otcovi nebol priznaný žiadny ani (plný, čiastočný) invalidný dôchodok, a teda nástup na kúpeľnú liečbu nemôže byť objektívnym dôvodom pre zníženie výživného, keď kúpeľná liečba je na určité časové obdobie a nejde o zdravotný stav otca trvalý, ale o doplnkové liečenie. Nie sú pravdivé tvrdenia otca ohľadne oblečenia maloletej. Otec vlastní nehnuteľný majetok a príjem zo závislej činnosti ako predložil cez výplatné pásky, napr. marec 2020, bola čistá mzda 421,29 eur. Teda nie je možné súhlasiť s tvrdeniami otca, že jeho príjem bol omnoho nižší. Trvá na tom, že firmy sa otec zbavil účelovo, nakoľko ak bola táto nesolventná, tak kto by kúpil obchodný podiel vo firme, ktorá nie je solventná a zaplatí za ňu kúpnu cenu vo výške 1.000,- eur. So záverečnými návrhmi otca maloletého dieťaťa nesúhlasí a trvá na tom, aby boli v celom rozsahu odvolacím súdom zamietnuté ako nedôvodné. Nemožno súhlasiť s návrhom otca na zmenu stretávania, ktoré predniesol len vo svojom záverečnom návrhu, ktoré bolo učené po vykonaní riadneho dokazovania. Zotrvala na svojich tvrdeniach v odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak ako to uvádzala vo svojom odvolaní.

4. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výrokoch I., II. a III. podala odvolanie matka. Trvá na svojom návrhu na zvýšenie výživného vo výške 250,- eur, nakoľko došlo k zmene pomerov na strane matky, a to v poklese jej príjmu od posledného rozhodnutia o výživnom zo sumy 711,30 eur na sumu 370,- eur a zároveň príjem otca sa zvýšil od posledného rozhodnutia, keď vo svojej firme prezentoval príjem čistý vo výške 348,81 eur avšak s mesačným obratom 0 - 10.000,- eur. Teda u matky došlo k poklesu príjmu a otec maloletého uvádzal vo svojich podaniach svoje reálne výdavky vo výške 645,- eur, ktoré nekorešponujú s deklarovávaným príjmom vo výške 348,- eur netto. Zároveň podpora v nezamestnanosti, ktorú získal počas súdneho konania činí pri dennom vymeriavacom základe 16,954 eur a je v priemere mesačne 508,62 eur. Teda príjem matky sa znížil o 48% a príjem otca sa zvýšil o 46,15 %. Zároveň otec bol schopný si zabezpečiť nadobudnutie nehnuteľného majetku značnej hodnoty. Odôvodnenie rozsudku je vo vzájomných rozporoch, keď na jednej strane konštatuje v bode 32., že finančná situácia otca nedáva obraz o jeho skutočných príjmoch a toto konštatovanie sa však nepremietlo do určenia zvýšenej výšky výživného podľa návrhu matky. Nemožno súhlasiť s vyhodnotením zvýšenia výživného, že dôvod na zvýšenie je len v sume 30,- eur mesačne a tiež nie je možné súhlasiť s názorom okresného súdu, keď nie je možné zohľadniť výdavky otca ako boli prezentované. Otec poukazoval na výdavky na benzín vo výške 20,- eur mesačne ako sprevádzanie otca k lekárom na PHM. Tento výdavok nie je oprávnený, nakoľko na svoju lekársku starostlivosť si má znášať rodič otca maloletého dieťaťa výlučne zo svojho. Zároveň výdavky otca vo výške 60,- eur nie sú oprávnené, nakoľko v jeho spoločnej domácnosti býva viac osôb, keď býva s otcom, ktorý je povinný sa rovným dielom podieľať na výdavkoch spojených s užívaním rodinného domu. Otec nepreukázal oprávnenosť výdavkov na naftu, nakoľko ani v jednom mesiaci nemal také výdavky. Rovnako nie je ničím preukázaný výdavok otca vo výške 200,- eur, ktorý otec prezentoval a ničím ho nepreukázal. Otec predložil neaktuálne bločky o nákupe tovaru z roku 2017, 2018 a tiež o nákupe plaviek - bikiny v hodnote 33,90 eur, ktoré nie sú oprávneným výdavkom, nakoľko nešlo o plavky pre maloleté dieťa. Maloleté dieťa matke uviedlo, že otec jej plavky nekúpil. Výdavky na PHM vo výške 200,- eur mesačne spojené s návštevami otca maloletej nie sú dôvodné čo do výšky, vzhľadom k tomu, že návštevy dieťaťa nie sú pravidelné. Zároveň otec predložil dôkaz, že matka mu preplácala cestovné, t.j. otec maloletého dieťaťa uhradil výživné vo výške 90,- eur a matka vracala otcovi sumu 30,- eur na benzín (8 x 30,- eur, spolu 240,- eur). Na preplácaní otec trval, teda matka poskytla

otcovi celkom sumu 240,- eur. Rovnako trvá na zvýšení výživného v požadovanej sume, a to 250,- eur od 24.03.2020 ako podala návrh a nie od 01.04.2020 ako to priznal súd prvej inštancie a neodôvodnil, z akého dôvodu nepriznal zameškané výživné aj za obdobie od marca 2020. Rovnako nesúhlasí, aby zameškané výživné mal otec povolené splácať v mesačných splátkach po 8,- eur, čo pri zameškanom výživnom vo výške 240,- eur predstavuje 30 mesiacov a uvedené nie je v záujme maloletého dieťaťa. Býva pravidlom, aby práve zameškané výživné bolo uhradené spravidla do jedného roka spolu s bežným výživným najmä, aby dieťaťu čím skôr bolo poskytované výživné a nebolo to práve na ujmu maloletého dieťaťa. Tiež poukázala, že otec neuhrádza načas výživné, keď je v omeškaní s úhradou výživného za mesiac november a december 2020, a to nielen časovo ale aj čo do výšky výživného. Otec si neplní vyživovaciu povinnosť ako mu bolo určené rozsudkom ohľadom zvýšené výživného, na ktorý sa vzťahuje predbežná vykonateľnosť a zasiela výživné len v rozsahu 90,- eur. Na základe uvedeného navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude otcovi stanovené zvýšené výživné v rozsahu 250,- eur mesačne, a to počnúc dňom 24.03.2020 a zameškané výživné od 24.03.2020 do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu bude mať povolené splácať mesačne v splátkach 110,- eur spolu s bežným výživným.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že tvrdenia a skutočnosti uvádzané matkou sú účelové, zavádzajúce a nepravdivé. Nesúhlasí s odvolaním matky v celom rozsahu, nakoľko neodzrkadľuje tak skutkový ani právny základ danej veci a trvá na tom, aby jej odvolanie bolo v celom rozsahu odmietnuté ako nedôvodné. Od rozvodu manželstva matka aktívne bráni maloletému dieťaťu stretávať sa so svojim otcom a nedodrížiava povinnosti stanovené rozsudkami súdov. Z tohto dôvodu podal návrh na nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia vedené pod sp. zn. 7Em/2/2016. Matka prostredníctvom dieťaťa tvrdila, že dcéra priateľky otca maloletej nechce chodiť do bydliska otca, lebo na ňu kričí a teraz vo vyjadrení tvrdí, že chodí k otcovi tak, že väčšinu času trávi s jeho priateľkou a sa hrá s jej dcérou. Matka takto núti maloletú klamať pred štátnymi orgánmi, čo je dokázané aj v tomto vyjadrení. Otec vôbec nemá negatívny vzťah k matke maloletej práve naopak, zúčastňoval sa všetkých nariadených psychologických sedení na rozdiel od matky maloletej. Matka maloletej nepreplácala otcovi maloletej cesty a ani nedodržiavala súdne rozhodnutie, čím sa dopúšťala trestného činu. Matka maloletej nespravila nič nad rámec rozhodnutia, práve naopak, manipulovala a manipuluje dieťa proti svojmu otcovi. Nikdy nežiadal matku maloletej o preplácanie cestovného, ale o dodržiavanie rozsudku a matke maloletej bolo jasné, že je pre ňu lepšie zaplatiť 30,- eur, ktoré si určila sama, ako vozit' dieťa otcovi. Otec maloletej v snahe vidieť svoje dieťa musel cestovať ráno a večer 8x za víkend do miesta bydliska matky a znášať všetko na svojich pleciach. Niekedy ho matka maloletej odmenila tým, že podala na neho trestné oznámenie z dôvodu, že dieťa doviezol o 15 minút neskôr. Poukazuje na neschopnosť pracovníka kurately, ktorý za 6 rokov nespravil nič k zlepšeniu vzťahov medzi rodičmi a zjavne jemu a matke maloletej vyhovuje takýto stav. Robí šetrenia s dieťaťom na kolenách matky, keď dieťa vie presne, čo povie a kolízny opatrovník si ani nedá námahu rozvinúť dialóg s dieťaťom bez prítomnosti matky. Momentálne si musí požičiavať od svojho otca, aby mal na zaplatenie výživného a ešte bol schopný chodiť si po dieťa, ktorý stav nie je udržateľný. Zastáva názor, že výživné 50,- eur je postačujúce pre 7 ročné dieťa, keď sa na starostlivosti podieľajú obidvaja rodičia. To, že matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť nie je jeho vecou, ale priateľa matky maloletej. Matka nevedela preukázať, že sa zvýšili náklady maloletej a zamlčala štátom poskytnutý príspevok pri nástupe maloletej do školy a ani nevedela uviesť, na čo ho použila. Krúžky nie sú nevyhnutnými životnými potrebami. Matka maloletej má skreslenú predstavu o povinnosti jedného rodiča, aby sa podieľal na zavážaní a dovážaní dieťaťa na úkor druhého rodiča. Namiesto toho, aby matka plnila rozhodnutie, radšej preplácala otcovi maloletej 30,- eur mesačne, aby sa vyhla trestnému stíhaniu a popritom chodila do O. s maloletou ku kamarátkam na kávy. Takýto postoj maloletej je v rozpore so zásadami Zákona o rodine. Predložil súdu len časť nákladov na PHM, pričom z povahy veci je zrejmé, že má aj ďalšie náklady spojené so zapožičaním motorového vozidla, servisom a údržbou vozidla. Matke zjavne vyhovuje tento stav, aj podľa nehnuteľnosti, ktorú nadobudla je vo vynikajúcej finančnej kondícii. Neustále účelovo zavádza o príjme otca maloletej vymysleným percentuálnym porovnaním, keď otec poberá príspevok v nezamestnanosti a žije s 8,50 eur na deň. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zmena stretávania sa s maloletým dieťaťom je nevyhnutná. Kuratela pri stretnutí s dieťaťom je nevyhnutná. Kuratela pri stretnutí s dieťaťom sa jasne vyjadrila, že nevie posúdiť, či je dieťa manipulované alebo nie. Zdravotný stav otca maloletej je dlhodobý, nie krátkodobý, nepriaznivý a aj keď je kúpeľná liečba hradená poisťovňou, sú tam ďalšie poplatky za dopravu, ubytovanie a iné služby. Matka odovzdáva dieťa otcovi v starých roztrhaných veciach, z ktorého dôvodu musí dieťaťu kúpiť nové veci a tieto si vždy zoberie do miesta svojho bydliska. Matka maloletej sa do dnešného dňa nevie zmieriť so situáciou a zaťahuje a zneužíva pritom maloleté dieťa v snahe zničiť otca maloletej finančne a zdravotne. Otec popiera existenciu dôvodov na zvýšenie výživného

ako je výstavba rodinného domu matky maloletej. Nie je zodpovedný za neprimerané zadlžovanie a nehospodárne nakladanie s finančnými prostriedkami matkou maloletej. Podal návrh na zníženie výživného po neúčinných zdravotných problémoch v minulom roku, keď bol prevažnú časť prvého roka práceneschopný a vzhľadom aj na vyvíjajúcu sa situáciu na trhu práce spojenú so zdravotnými problémami bol nútený ukončiť podnikateľskú činnosť. Matka maloletej chce výživne maloletej použiť na platenie hypotekárneho úveru domu, v ktorom býva so svojim partnerom a druhým dieťaťom. Otec nadobudol nehnuteľnosti v prevažnej miere dedením po svojej nebohej matke a kúpou od svojej tety za výhodných podmienok v čase, keď bol zamestnaný. Matka maloletej je vo výbornej kondícii, vlastní nový luxusný rodinný dom, auto a má v pláne si kúpiť nové. Trvá na tom, že má menší príjem ako v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom, v tom čase nemala matka maloletej partnera ani motorové vozidlo. Nesúhlasil so záverečnými návrhmi matky v odvolaní a trvá na tom, aby boli v celom rozsahu odvolacím súdom zamietnuté ako nedôvodné. Otec si aktívne hľadá zamestnanie a malo by to byť zamestnanie v okrese bydliska, nakoľko sa stará o svojho starého otca, s ktorým býva v jednej domácnosti. Nie je ľahké nájsť si zamestnanie s voľnými víkendmi na M., aby chodil po dieťa na stretnutie k matke do jej bydliska. Matka maloletej nikdy nezaviezla dieťa otcovi, radšej si účelovo vybavila od svojej lekárky, že nemôže šoférovať a preplácala otcovi maloletej 30,- eur mesačne. Od začiatku konania žiadal rozšírenia stretávania aj s prespaním, pričom tiež poukazuje na zaujatosť kolízneho opatrovníka, ktorý sa v konaniach prikláňa na stranu matky a za 7 rokov neprispel k zlepšeniu vzťahov. V ostatnom sa pridrižava svojho odvolania a navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak ako to uviedol vo svojom odvolaní.

6. Matka v replike uviedla, že nesúhlasí s vyjadrením otca a tvrdenia, že aktívne bráni v stretávaní sa otca s maloletou sú zavádzajúce. Priložený dôkaz otcom ohľadom výzvy súdu zo dňa 30.06.2016 nie je dôkazom o tejto skutočnosti. Dokazovanie vo výkone rozhodnutia sa tvrdenia otca na nedodržiavanie rozsudku matkou dieťaťa nepotvrdili, a to že otec nepredložil dôkaz o konečnom výsledku nie je možné považovať ho za dôkaz preukazujúci tvrdenia otca. Otca maloletého dieťaťa informuje o zdravotnom stave dieťaťa, ak je dieťa choré, zoberie to otec dieťaťa na vedomie a už ďalej od matky nepýta, čo je s dcérou a zoberie to na vedomie. Dieťa bolo vždy pripravené na stretnutie a keď nechcelo ísť na stretnutie s otcom, matka musela maloletú prehovárať. Rovnako aj pokiaľ ide o prespatie u otca, avšak dcéra prosí matku, aby nemusela spať u otca. Práve otec dieťaťa súhlasil s preplácaním sumy 30,- eur na cestovné, keď matka z objektívnych dôvodov nemohla odovzdať dieťa v J.. Otec maloletého dieťaťa len prezentuje svoj postoj k matke, jeho nesprávne ataky a averziu prenáša do súdneho konania. Aj tým, že otec dieťaťa v tomto súdnom konaní predložil výpisy z účtu, kde mu matka dieťaťa preplácala cestovné a súčasne otec tvrdí, že mu o peniaze nešlo, opak je pravdou, keď sa na tom s matkou dohodol a peniaze vždy prevzal. Tvrdenie otca, že matka nie je ochotná rešpektovať jeho súčasnú situáciu je zavádzajúce a práve otec maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení uviedol, že by chcel dieťa do výlučnej osobnej starostlivosti s tým, aby matka prispievala na výživu dcéry 300,- eur. Avšak ak matka požaduje výživné na dcéru 250,- eur, toto už otec dieťaťa považuje za neférové. Zároveň uviedla, že rozsudok ohľadne úpravy stretávania bol zmenený rozsudkom 10P/12/2019 zo dňa 17.09.2019 v tom, že odovzdávanie a preberanie maloletého dieťaťa má byť v mieste bydliska matky. Prenášanie svojej zákonnej vyživovacej povinnosti k dieťaťu na matku dieťaťa ako to uvádza otec vo svojom vyjadrení je zavádzajúce. Nemožno matku dieťaťa nútiť, aby od dieťaťa v útlom veku odišla a bola povinná sa zamestnať len preto, aby otec dieťaťa nemal zvýšené výživné. Avšak zákon otcovi dieťaťa takúto právnu ochranu nedáva. Odmieťa, že by malo byť dieťa matkou manipulované. Zdravotný stav otca dieťaťa nie je taký, ktorý by bránil otcovi dieťaťa riadne sa zamestnať a práve v rozvodovom konaní súd uviedol, že otec neosvedčil svoje príjmy, kedy vyhodnotil súd, že vydokladované príjmy otca sú tendenčné. Práve otec dieťaťa navštevuje dcéru na rôznych autách a matka má za to, že sú to tri jeho vozidlá, kde si strieda autá zn. Audi, ktoré je evidované na poľských značkách, Toyota RAV 4, ktorá je vedená na žilinských evidenčných číslach a Volkswagen Sharan, ktoré je písané na meno starého otca dieťaťa. To, že si matka rieši svoje bývanie výstavbou rodinného domu je práve znakom toho, že má záujem, aby pre deti niečo zanechala. V spise sa nachádzajú listy vlastníctva otca dieťaťa, že vlastní majetok značnej hodnoty a najmä viacero rodinných domov. Skutočnosť, že otec dieťaťa tvrdí, že matka sa účelovo zadlžuje je práve len odvrátením podstaty veci, a to že otec nemá záujem podieľať sa na zvýšenom výživnom ani v minimálnej miere ako otca dieťaťa zaviazal okresný súd, keď samotný otec podal proti rozsudku odvolanie. Trvá na svojich doterajších prednesoch a písomných vyjadreniach a nesúhlasí s tvrdeniami otca, že bol nútený firmu predať. Je nepochopiteľné od čoho si odvodzuje otec dieťaťa jeho tvrdenia ohľadom napr. kúpy vozidla. Práve otec dieťaťa vykonáva svoju činnosť aj mimo okres a najmä má sa aktívne zaujímať o prácu, čo doteraz vykonával, sú práve stavebné práce a nie kuchár. Kuchára robil len

krátkou po odídení zo školy. Invektívy otca, že matka sa o dieťa nevie postarať, že chodí v roztrhaných veciach už nevládze komentovať. Dieťa práve od otca prichádza hladné, znechutené, že sa u otca nudí a že otec dieťaťa len spí a dcére sa nevenuje. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolanie otca bolo v celom rozsahu zamietnuté ako nedôvodné a trvá na tom, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jej návrhu v odvolaní.

7. K odvolaniu oboch rodičov kolízny opatrovník sa vyjadril, že vo veci bolo vykonané dokazovanie výsluchom oboch rodičov, ich právnych zástupcov, kolízneho opatrovníka aj listinnými dôkazmi. Poukázal na to, že maloletá C. je od posledného rozhodnutia o výživnom vekovo staršia, je žiačkou druhej triedy základnej školy, pričom v čase posledného rozhodovania navštevovala len materskú školu. Matka je poberateľkou rodičovského príspevku a pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť. V čase posledného rozhodovania dosahovala príjem 711,- eur. Otec maloletej je v súčasnosti nezamestnaný, pričom previedol aj svoj obchodný podiel vo firme JUHRIN, s.r.o. za 1.000,- eur a je poberateľom dávky v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu, čo je 16,954 eur na deň. Má za to, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na strane maloletej aj rodičov došlo k takým zmenám, ktoré odôvodňovali zvýšenie vyživovacej povinnosti a výška výživného 120,- eur je primeraná veku aj potrebám maloletej. Skutočnosť, že otec maloletej poskytuje plnenia aj nad rámec výživného a zároveň bolo prihliadnuté, že má náklady súvisiace s úpravou stretávania, stotožňuje sa s vyneseným rozsudkom. Pokiaľ ide o návrh otca na zmenu úpravy stretávania s dcérou, tak sama maloletá prezentovala, že si nevie predstaviť, že by mala byť zverená do starostlivosti otca a chce zostať bývať u matky. Či je uvedené vyjadrenie maloletej ovplyvnené matkou, k tomu sa kolízny opatrovník nevedel vyjadriť.

8. Kolízny opatrovník k vyjadreniu matky k odvolaniu otca uviedol, že pokiaľ matka poukazuje na stretávanie sa otca s dcérou, táto skutočnosť je jedným z hľadísk podstatných pri rozhodovaní súdu o zvýšení výživného, nakoľko otec má záujem o stretávanie sa s dieťaťom a z realizácie stretávania má zvýšené výdavky na cestu za dcérou. V konaní však nebolo vykonané dokazovanie ohľadom rozšírenia stretávania sa a otcovi bolo odporučené podať nový kvalifikovaný návrh. Pridržiava sa svojho vyjadrenia k odvolaniam rodičov.

9. Kolízny opatrovník k vyjadreniu otca maloletej uviedol, že pokiaľ otec žiadal, aby sa v konaní rozhodovalo aj o zmene jeho stretávania, tak otcovi aj zástupcovi bolo vysvetlené, že na tomto konaní sa o tomto rozhodovať nebude a môže si podať prípadne samostatný kvalifikovaný návrh. Pokiaľ namietal zaujatosť kolízneho opatrovníka poukázal na to, že počas celého konania bolo obom rodičom poskytované sociálne poradenstvo, bola im odporúčaná psychologická pomoc na RPPS Ružomberok, zároveň bola rodičom nariadená neodkladným opatrením povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu na RPPS za účelom zlepšenia ich komunikácie. Obaja rodičia sa však proti tomuto uzneseniu odvolali, čím sa oddialila realizácia tohto opatrenia. Následne bol vypracovaný plán sociálnej práce s rodinou, ale počas jeho realizácie dochádzalo zo strany obidvoch rodičov k neplneniu úloh, ktoré mali stanovené, nepodrobili sa pravidelne odbornému poradenstvu a taktiež neposkytovali oddeleniu SPODaSK správy ohľadom maloletej. Za výchovu maloletej nesú zodpovednosť obidvaja rodičia a základným zmyslom ich starostlivosti by mal byť záujem maloletej, ktorá potrebuje pre svoj zdravý vývin kooperatívny vzťah medzi rodičmi. Nakoľko od roku 2015 v podstate nepretržite prebiehajú nejaké súdne konania ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej C., voči ktorým sa rodičia odvolávajú, myslia si, že obidvaja rodičia by sa mali zamyslieť nad touto skutočnosťou a energiu a čas, ktorý venujú podávaniu návrhov a odvolaní by mali venovať úprave svojej vzájomnej komunikácie ohľadom ich maloletej dcéry.

10. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) s poukazom na ust. § 2 ods. 1 CMP po zistení, že odvolanie podali účastníci konania včas proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenia § 65 a § 66 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne ohľadne úpravy zvýšeného výživného zmenil podľa § 388 CSP tak, že zvýšené výživné priznal počnúc dňom 24.03.2020 (dňom podania návrhu matky). V tomto rozsahu upravil aj zameškané výživné. V časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného, ktoré okresný súd zamietol, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 CSP). Táto základná zásada je prelomená ust. § 121 CMP, v zmysle ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť, alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Rovnako v zmysle § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodnutí. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu. Teda hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov, či už na strane povinného rodiča alebo oprávneného dieťaťa. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom.

12. Rozhodná právna úprava robíaca možnosť zmeny skoršieho rozhodnutia o výživnom závislou na existencii zmeny pomerov pri narábaní s jednotlivými relevantnými kritériami (ktorými sú podľa § 75 ods. 1 vety prvej ZoR na jednej strane odôvodnené potreby výživou oprávneného a na strane druhej možnosti, schopnosti a pomery výživou povinného) pracuje so zisťovaním a porovnávaním pomerov existujúcich v čase pôvodného rozhodnutia (majúceho sa prípadne zmeniť) aj v čase rozhodovania o zmene (teda spravidla o návrhu sledujúcom úpravu skoršieho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti), resp. podľa okolností prípadu i v určitom časovom úseku predchádzajúcom začatiu konania o zmene. Pomermi zhora sú opäť v závislosti na konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci buď reálne existujúce pomery účastníkov (rozumej ich príjmové, majetkové a celkové sociálne pomery najčastejšie doložené i správami o príjmoch a ostatnej finančnej a inej situácii tej-ktorej osoby, resp. inými tomu na roveň postavenými podkladmi), alebo i pomery reálne síce neexistujúce, vyjadrujúce však najmä pri vyhodnocovaní miery schopnosti výživou povinnej osoby plniť si vyživovaciu povinnosť jej skutočné predpoklady zhostiť sa plnenia takejto povinnosti. Práve toto má na mysli ustanovenie § 75 ods. 1 vety druhej ZoR, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Účelom takejto úpravy je ustanovenie miery schopností, možností a majetkových pomerov výživou povinného síce len v podobe konštatovania hypotetických pomerov, na druhej strane však takých, ktoré by za riadneho chodu vecí, čiže za predpokladu naozaj zodpovedného počínania výživou povinného bolo možno dôvodne očakávať.

13. V konaní bolo preukázané, že naposledy o výživnom bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/51/2017-303 zo dňa 28.02.2018, právoplatný dňa 23.04.2018, kedy maloletá na čas po rozvoде bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu 90,- eur mesačne. V čase tohto rozhodovania maloletá C. navštevovala materskú školu. Otec v čase pôvodného rozhodovania bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti JUHRIN s.r.o. s predmetom činnosti predovšetkým prípravné práce k realizácii stavby, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, dokončovacie stavebné práce, nákladná cestná doprava, cestná motorové doprava a pod. Firma mala mesačný obrat od 0 do 10.000 eur a ako zamestnanec firmy si vyplácal mzdu v čistom 348,81 eur. Súd v tomto konaní neuveril tvrdeniam otca ohľadne výšky príjmu, nakoľko jeho výdavky (do ktorých nezahrnul všetky výdavky) presahujú jeho príjmy. Matka v tom čase bola zamestnaná a dosahovala príjem cca 711,30 eur mesačne.

14. Následne maloletá C. v septembri 2019 nastúpila na základnú školu a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola žiačkou druhého ročníka základnej školy, čím sa zvýšili jej náklady (pomôcky do školy 15,- eur/mes., ZRPŠ + triedy fond 25,- eur/rok, škola 27,40 eur/mes. /cestovné, školská jedáleň, družina/, krúžky 85,- eur/rok, pomôcky na krúžky 9,5 eur/rok, návšteva kultúrnych podujatí 40,- eur/rok, vreckové 5,- eur/mes., oblečenie 80,- eur/mes., poistenie maloletej 23,- eur/mes.), tak isto sa zvýšili náklady súvisiace s jej vekom a napokon je potrebné započítať v 1-ne aj náklady na bývanie a stravovanie. Je nutné konštatovať, že na strane maloletej došlo k výraznej zmene pomerov nástupom na základnú školu v septembri 2019, teda či už náklady súvisiace s vekom, školské pomôcky, dochádzka do školy, záujmové krúžky.

15. U matky maloletej došlo k zmene pomerov tým, že jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 370,- eur, teda došlo k poklesu jej príjmu, na druhej

strane sa však stala výlučnou vlastníčkou novopostaveného rodinného domu, ktorý síce v súčasnej dobe nie je skolaudovaný, avšak už ho so svojou rodinou užíva. Nie je možné prihladať na tvrdenia otca, že matka môže nastúpiť do zamestnania, nakoľko aj mal. C. dala do škôlky keď mala 2 roky. Každé dieťa je individuálne a v tomto konaní sa nezisťujú pomery o maloletom synovi matky pochádzajúcom z iného vzťahu.

16. U otca došlo k zmene pomerov tým, že v priebehu konania dňa 26.8.2020 predal obchodný podiel v spoločnosti JUHRIN s.r.o. za 1.000 eur, pričom otec už v pôvodnom rozhodovaní o výživnom deklaroval, že nevykazuje žiadnu činnosť z podnikania. Dňom 14.09.2020 je zapísaný ako uchádzač o zamestnanie, pričom mu je priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu, čo je 16.954 eur. Rovnako otec získal nehnuteľný majetok, a na veci nič nemení, či tento získal dedením alebo kúpou za symbolickú cenu. Podstatné je to, že je vlastníkom tohto majetku a prípadne aj z tohto by mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Napokon súd prvej inštancie správne konštatoval, že otec nepreukázal skutočný svoj príjem, nakoľko jeho výdavky predstavujú podľa jeho tvrdenia mesačne aj s výživným 645,- eur, čo je v rozpore s deklarovaným príjmom. Už v čase pôvodného rozhodovania mal zdravotné problémy (20 rokov liečený na psoriázu), avšak nepreukázal, že by sa od posledného rozhodnutia jeho zdravotný stav tak zhoršil, že by bola jeho pracovná schopnosť znížená. Uvedenému nesvedčí ani to, že mu bola priznaná kúpeľná liečba. Otec teda neprodukoval dôkazy o obmedzeniach vo vzťahu k uplatneniu sa na trhu práce. K odvolaniu predložené potvrdenie spoločnosti Lyžiarske stredisko RACIBOR s.r.o. zo dňa 07.12.2020 o tom, že sa zaujímal o prácu kuchára a nebolo jeho žiadosti vyhovené, je nutné konštatovať, že sa jedná o preukázaný jediný záujem hľadania si zamestnania, dokonca uvedené bolo až po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie.

17. Tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd neprihliadal na strane matky na výdaj ohľadne splátok hypotekárneho úveru. Na oboch stranách (matka aj otec) prihliadal pri nákladoch domácnosti aj na ďalšie osoby, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti s tým, že aj tieto sú povinné prispievať na chod domácnosti. Teda v prípade matky sa jedná o jej nového partnera, ktorý má zároveň vyživovaciu povinnosť k ich spoločnému synovi. Na strane otca sa jedná o jeho otca (starého otca mal. C.).

18. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že predovšetkým na zmenu pomerov na strane maloletej bolo nutné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca a s poukazom na matkou prezentované náklady maloletej, možnosti a schopnosti otca, správne určil výšku výživného na sumu 120,-eur. Náklady maloletej a ani možnosti a schopnosti otca neodôvodňovali návrh matky na zvýšenie výživného na sumu 250,- eur. S poukazom na konštatované bol vecne správne zamietnutý návrh otca na zníženie výživného a vo zvyšnej časti zamietnutý návrh matky na zvýšenie výživného. Odvolací súd zdôrazňuje, že rodičia majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom a musia im poskytovať nevyhnutné náklady na ich živobytie. Pokiaľ je v možnostiach rodičov poskytnúť vyšší štandard svojim deťom, je tiež ich povinnosťou toto poskytnúť a deti majú právo na rovnakú životnú úroveň ako ich rodičia. Vyživovacia povinnosť zaťažuje oboch rodičov. Záväzok nie je solidárny, pri nedostatku schopností, možností na strane jedného z rodičov, sa povinnosť presúva v potrebnom rozsahu na druhého rodiča. Teda zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vychádza z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z nich.

19. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa § 24 CMP, konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

21. V preskúmvanej veci konanie o zvýšenie výživného začalo na návrh matky, ktorý bol súdu doručený dňa 24.03.2020. Matka v návrhu žiadala zvýšiť výživné odo dňa prijatia tohto návrhu. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia výživné bolo možné zvýšiť od 24.03.2020, teda odo dňa začatia súdneho konania. Súd prvej inštancie zvýšil výživného od 01.04.2020 a v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo zvýšil výživné práve od tohto dňa. Ako už bolo konštatované v bode 13. tohto odôvodnenia u maloletej došlo k zmene pomerov nástupom na základnú školu v septembri 2019 a v čase podania návrhu na zvýšenie výživného navštevovala 1. ročník základnej školy a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie 2. ročník. Teda ku dňu začatia súdneho konania boli

splnené podmienky na zvýšenie výživného. Na základe toho odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vyživovaciu povinnosť otca zvýšil odo dňa podania návrhu, t.j. dňa 24.03.2020.

22. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti odo dňa 24.03.2020 upravil aj zameškané výživné od 24.03.2020 do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (nemohlo byť upravené do rozhodnutia odvolacieho súdu, nakoľko nebolo preukázané, ako si otec plnil vyživovaciu povinnosť od vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu), a to v celkovej výške 247,74 eur (8 dní za marec 2020 /30 : 31 x 8/ vo výške 7,74 eur a 8 mesiacov - apríl až november 2020 /30 x 8/ vo výške 240 eur). Zároveň sa odvolací súd stotožnil s odvolaním matky, že nie je v záujme maloletej, aby zameškané výživné bolo uhrádzané 30 mesiacov. Vzhľadom na výšku zameškaného výživného a záujem maloletej odvolací súd povolil otcovi splácať zameškané výživné mesačne v sume 15,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok v prípade nedodržavania týchto splátok. Prítom prvá splátka zameškaného výživného bola stanovená na mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku o zvýšení výživného.

23. Pokiaľ otec žiadal na poslednom pojednávaní upraviť jeho stretávanie s maloletou C. a uvedené upresnil v odvolaní, odvolací súd nemohol uvedené podrobiť odvolaciemu prieskumu, nakoľko o tomto súd prvej inštancie nerozhodoval. Uvedené nič na veci nemení pokiaľ ide o zvýšenie vyživovacej povinnosti, nakoľko maloletá je naďalej v osobnej starostlivosti matky a boli preukázané zmeny pomerov na strane maloletej, ako aj na strane oboch rodičov. Úprava požadovaného stretávania otca by bola nad rozsah vykonaného dokazovania vo veci návrhov na zvýšenie a zníženie výživného a pokiaľ otec namietal zisťovanie názoru maloletej kolíznym opatrovníkom v prítomnosti matky, na uvedené v rámci rozhodovania o výživnom nebolo prihliadané. Preto začatie konanie o zmene rozhodnutia týkajúceho sa stretávania otca s maloletou nič nebráni a v rámci tohto konania bude vykonané náležité dokazovanie ohľadne požadovanej úpravy stretávania.

24. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozhodol ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O trovách konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie starostlivosti súdu o maloleté deti ohľadne trov konania neustanovujú inak. Nejedná sa o prípad upravený v § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy) a v danom prípade nezistil žiadne okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať otcovi náhradu trov konania (§ 55 CMP) ako to požadoval vo svojom odvolaní, nakoľko zo spisu žiadne také okolnosti nevyplývajú a otec ich ani žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)